ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

[2019] 7 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ.

[2019] 7 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 400

ਮੈਸਰਜ਼ ਸਟੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ

ਬਨਾਮ.

ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਰਾਏਪੁਰ (2012 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2150)

8 ਮਈ, 2019

[ਰੰਜਨ ਗੋਗੋਈ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ, ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ ਅਤੇ ਕੇ. ਐੱਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1944: ਐੱਸ.11 ਏ.ਬੀ - ਐੱਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮੰਗ। 11ਏਬੀ-ਕੀ ਐੱਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ। 11ਪਿਛੋਕੜ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਭਿੰਨਤਾਸੂਚਕ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਬਾਰੇ ਐਕਟ ਦਾ ਏ. ਬੀ. ਜੋ ਕਿ ਵਾਧੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਜੇ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਲੇਵੀ, ਗੈਰ-ਭੁਗਤਾਨ, ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ-ਭੁਗਤਾਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਐਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 11ਏ-ਚਾਰ ਸੰਕਟਕਾਲੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ ਗੈਰ-ਲੇਵੀ, ਗੈਰ-ਭੁਗਤਾਨ, ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ-ਭੁਗਤਾਨ ਐਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 11ਏ. ਐੱਸ 11 ਏ.ਬੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਚਾਰ ਸੰਕਟਕਾਲੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐੱਸ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 11ਏ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਦਾਤਿ ਐਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 11ਏਬੀ-ਵਿਆਜ ਘੜੀ ਆਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਟਿੱਕ ਕਰਦੀ ਹੈ। 8 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਐਸ. 11ਏਬੀ-ਐਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮੀਕਰਨ "ਉਹ ਮਹੀਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ"। 11ਐਕਟ ਦਾ ਏਬੀ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 8, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਗਏ ਮਾਲ ਉੱਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ 6 ਵੇਂ ਦਿਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ

ਤਹਿਤ "ਉਹ ਮਹੀਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਆਰ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 8 – ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮ, 2002 - ਆਰ. 8.

ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1944: ਐੱਸ.11 ਏ.ਬੀ -ਜਦੋਂ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਪਿਛੋਕੜ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਵਿਆਜ ਐੱਸ.ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ। 11ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ- ਆਯੋਜਿਤਃ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ 'ਤੇ ਉਸ' ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਸਵੈ-ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ-ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਲ' ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਦਿਨ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-ਜਦੋਂ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਰੱਖਿਆਃ 1. ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਕੋਡ ਹਨ। ਧਾਰਾ 11 ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਲੇਵੀ, ਗੈਰ-ਭੁਗਤਾਨ, ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ-ਭੁਗਤਾਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 11 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਚਾਰ ਸੰਕਟਕਾਲੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏਬੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਐਕਟ ਦਾ ਕੰਮਕਾਜ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੁੱਲ ਜੋ ਨਿਯਮ 6 ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਪੂਰਾ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 11ਏ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਮੁੱਲ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਵਿਆਜ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ

ਉਹ ਜਿਸ ਮੁੱਲ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਸੋਧ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਲਈ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਲਾਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਸਨ।

2. ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਵਰਗੀਕਰਣ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ। ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 11ਏ, ਜੋ ਕਿ 1978 ਦੇ ਐਕਟ 26 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ 1944 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੀ ਨਕਲ ਹੈ। ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ, ਇਸ ਨੂੰ 1996 ਦੇ ਐਕਟ 33 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਵਿੱਚ 2000 ਦੇ ਐਕਟ 10,2001 ਦੇ ਐਕਟ 14,2002 ਦੇ ਐਕਟ 20 ਅਤੇ 2005 ਦੇ ਐਕਟ 49 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 11ਏ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏ. ਬੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਨਾ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਗਾਏ ਜਾਣ, ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਰਿਫੰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਡਿਊਟੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 11 ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 11 ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2 ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੈਰ-ਲੇਵੀ, ਗੈਰ-ਭੁਗਤਾਨ, ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਰਟ-ਪੇਡ, ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕਰਦਾਤਿ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਐੱਨ. ਬੀ. ਸੰਜਨਾ, ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਬੰਬਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਲਫਿਨਸਟੋਨ ਸਪਿਨਿੰਗ ਅਤੇ ਬੁਣਾਈ ਮਿੱਲ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ;

3. ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਉੱਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਸਵੈ-ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਰਦਾਤਿ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਉੱਤੇ ਡਿਊਟੀ

ਦੀ ਦਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਦਿਨ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਜੇ ਮਾਰਚ ਵਿੱਚ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਭੁਗਤਾਨ 31 ਮਾਰਚ ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਰਜ਼ੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਰਦਾਤਿ ਅਸਲ ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਉੱਤੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 7 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਮੀਕਰਨ "ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ" ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏ. ਬੀ. ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਲਈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁੱਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏ. ਬੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗਤਾ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਰਾਦਾ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 11ਏ. ਬੀ. ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ "ਉਹ ਮਹੀਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ" ਸਮੀਕਰਨ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਗਏ ਮਾਲ ਉੱਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ 6 ਵੇਂ ਦਿਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ "ਉਹ ਮਹੀਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ" ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 8 ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

4.1 ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗੈਰ-ਲੇਵੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਓਵਰਲੈਪ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਪੂਰੀ ਲੇਵੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਲੇਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਾਈ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਲੇਵੀ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ (1) ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ, (2) ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਅਤੇ (3) ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਲਾਗੂ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਦਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਮਾਤਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਉਸ ਰਕਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਪਰ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਘੱਟ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਲੇਵੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਖਣਾ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਘਾਟਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ-ਲੇਵੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

4.2 ਜੇ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਪੂਰਾ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਪਦੰਡਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ, ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਰਟ ਲੇਵੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਗਲਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅੰਕੜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭੁਗਤਾਨ 1944 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਮੀਕਰਨ "ਛੋਟਾ ਭੁਗਤਾਨ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ "ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨੀ

ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਉਸ ਰਕਮ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਹ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਛੋਟੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮਾਲ ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਕੀਮਤ ਉੱਤੇ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੁੱਲ ਆਰਜ਼ੀ ਹੈ। ਪਿਛੋਕੜ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਮੁੱਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹਟਾਉਣ ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਤੱਕ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਭਿੰਨਤਾਸੂਚਕ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸਹੀ ਮੁੱਲ ਉੱਤੇ, ਕੀਮਤ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਧੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਭਿੰਨਤਾਸੂਚਕ ਡਿਊਟੀ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ 11ਏ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

4.3 ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਉੱਤੇ ਘੱਟ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਲੇਵੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 8 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਘੜੀ ਟਿੱਕ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਛੋਟੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਛੋਟੀ ਲੇਵੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।

5. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏ (2) (ਬੀ) ਦੀ ਦੂਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ 11ਏ ਤਹਿਤ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਏ (2) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਦਾਤਿ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਏ (2) (ਬੀ) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੋਟੀ

ਅਦਾਇਗੀ' ਤੇ ਜੋ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਚਾਰ ਰਕਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਗੈਰ-ਲੇਵੀ, ਗੈਰ-ਭੁਗਤਾਨ, ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ-ਭੁਗਤਾਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 11ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਰਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2012 ਦੀ 2562,600,2013 ਦੀ 599। ਸ਼੍ਰੀਧਰਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਐੱਲ. ਬਦਰੀ ਨਾਰਾਇਣਨ, ਆਦਿੱਤਿਆ ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ, ਵਿਕਟਰ ਦਾਸ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਪੇਕਸ਼ਾ ਮਹਿਤਾ, ਮਨੀਸ਼ ਰਸਤੋਗੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਆਸ਼ਤ, ਐੱਮ. ਪੀ. ਦੇਵਨਾਥ, ਵਿਕਾਸ ਸਿੰਘ ਜੰਗਰਾ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ। ਵਿਕਰਮਜੀਤ ਬੈਨਰਜੀ, ਏ. ਐੱਸ. ਜੀ., ਕੇ. ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਅਰਿਜੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਸ਼ੇਖਰ ਵਿਆਸ, ਬੀ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ. ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਕੇ. ਐੱਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.

1. ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਸੀ. ਸੀ. ਈ. ਬਨਾਮ ਐੱਸ. ਕੇ. ਐੱਫ. ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ 2009 (13) ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 461 (ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐੱਸ. ਕੇ. ਐੱਫ. ਕੇਸ" ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ

2. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਕਟ, 1944 (ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਕਟ" ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਧੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਵਖਰੇਵੇਂ ਵਾਲੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪਿਛੋਕੜ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3. ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸੀ. ਏ. ਨੰ.2150/2012 ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕੇਸ ਮੰਨਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੇਲ ਕੇਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਜੋ ਕਿ ਰੇਲ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹੈ, ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ

ਰੇਲਵੇ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਤਪਾਦਾਂ ਨੂੰ 1 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਤੋਂ ਜੁਲਾਈ 2006 ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਲ ਨੂੰ ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਉੱਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਉੱਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਮਿਤੀ 24.04.2005 ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਿਤੀ 20.07.2006 ਦੇ ਮੁੱਲ ਸਰਕੂਲਰ ਰਾਹੀਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੋਧ ਪਿਛੋਕੜ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਈ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਸੇਲ ਨੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੁਪਿਆ 142 ਕਰੋੜ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਅਗਸਤ 2006 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸੇਲ ਨਾਲ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ ਬਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਮੰਗੇ। ਉਪਲੱਬਧ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਸੇਲ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੇਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ। ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸੇਲ ਜਨਵਰੀ, 2005 ਤੋਂ ਜੁਲਾਈ, 2006 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ 1 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਐੱਸਕੇਐੱਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਕੇਸ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਆਇਆ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਦੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐੱਸਕੇਐੱਫ ਕੇਸ ਅਤੇ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਆਟੋ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 2015 (16) ਐੱਸਸੀਸੀ 107 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹ ਸੁਣੀ। 4. ਐੱਸਕੇਐੱਫ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਪਿਛੋਕੜ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਦੱਸੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦੇ ਜਾਣ ਉੱਤੇ ਭਿੰਨਤਾਸੂਚਕ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਅਸੈਸੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਦੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏ ਅਤੇ 11ਏਬੀ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੀ. ਸੀ. ਈ. ਬਨਾਮ ਰੂਚਾ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। “11. ਸੈਕਸ਼ਨ 11-ਏ ਗੈਰ-ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ, ਗੈਰ-

ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ-ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਗਲਤ ਰਿਫੰਡ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਛੋਟਾ ਭੁਗਤਾਨ ਆਦਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਡਿਫਾਲਟ ਨਿਗਰਾਨੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਛੋਟਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਆਦਿ "ਧੋਖਾਧੜੀ, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ, ਜਾਂ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਭਾਵ, ਇਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਹੈ। ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਦੋਵਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

12. ਸੈਕਸ਼ਨ 11-ਏ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਵੇਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਜਿੱਥੇ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਆਦਿ ਦੇ ਕਾਰਨ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਛੋਟਾ ਭੁਗਤਾਨ ਆਦਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 11-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1-ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਜਿੱਥੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਛੋਟਾ ਭੁਗਤਾਨ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2-ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

13. ਸੈਕਸ਼ਨ 11-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2-ਬੀ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਦਾਤਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਇਗੀ ਬਾਰੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 2 ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 11-ਏ. ਬੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਾਰਜਯੋਗ ਵਿਆਜ ਤੋਂ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

17. ਅਸੀਂ ਰੁਚਾ ਐਂਗ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। [2007 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 42 ਨੇ 3-4-2007 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਕੀਮਤਾਂ ਦੀ ਪਿਛੋਕੜ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਦੇ ਸੰਤੁਲਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਾਲ ਦਾ ਮੁੱਲ ਵੱਧ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਘੱਟ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਭਿੰਨਤਾਸੂਚਕ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਰਦਾਤਿ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਰਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਕ ਚਲਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਘੱਟ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਆਦਿ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਭਿੰਨ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 11-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2-ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਇਆ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11-ਏ. ਬੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ।

5. ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਆਟੋ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਬੈਂਚ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ। ਬੈਂਚ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ

“9. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ 2001 ਦੇ ਐਕਟ 14 ਅਤੇ 2003 ਦੇ ਐਕਟ 32 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਐੱਮ. ਆਰ. ਐੱਫ. ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ [(1997) 5 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 104: (1997) 92 ਈ.ਐਲ.ਟੀ 309] ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11-ਬੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਡਿਊਟੀ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ 14-5-1983 ਉੱਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਕੀਮਤ ਸੂਚੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਰਦਾਤਿ ਨੇ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਟਾਇਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਉੱਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 14-5-1983 ਉੱਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਆਈ. ਡੀ. 1 ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕੀਮਤਾਂ

ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਨੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ' ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਨੇ ਵਰਗੀਕਰਣ 'ਤੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ”

6. ਦੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐੱਮ. ਆਰ. ਐੱਫ. ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗਾ, ਸਿਰਫ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਾਧੂ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ "ਛੋਟੀ ਅਦਾਇਗੀ" ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਭਿੰਨਤਾਸੂਚਕ ਡਿਊਟੀ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਵਿਆਜ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਆਜ ਘੜੀ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਟਿਕ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਡਿਫ੍ਰੈਂਸ਼ੀਅਲ ਡਿਊਟੀ ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਧੀ ਹੋਈ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐੱਸਕੇਐੱਫ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ "ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ" ਸ਼ਬਦ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐੱਸਕੇਐੱਫ ਕੇਸ ਜੇ. ਕੇ. ਸਿੰਥੈਟਿਕਸ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। 7. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾਃ 1) ਕੀ ਐੱਸਕੇਐੱਫ ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਆਟੋ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਐੱਮਆਰਐੱਫ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

2) ਜੇ. ਕੇ. ਸਿੰਥੇਟਿਕਸ ਬਨਾਮ ਰਾਜਥਨ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ।

3) ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 11ਏ (2) ਤਹਿਤ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

4) ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜੋ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

5) ਕੀ ਭਿੰਨਤਾਸੂਚਕ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ "ਸ਼ਾਰਟ ਪੇਡ" ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
6) ਆਮਦਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਤਹਿਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਉੱਤੇ, ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ।

8. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਦਰਭ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਲੱਭਤਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਟੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਸੀ. ਸੀ. ਈ. (ਉੱਪਰ): “21. ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਲੈਣ-

ਦੇਣ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨਃ
(ਏ) ਜਿੱਥੇ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ "ਨਿਸ਼ਚਿਤ" ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ (ਅਕਸਰ ਲੰਬੀ) ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਪਿਛੋਕੜ ਨਾਲ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

(ਅ) ਜਿੱਥੇ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਕੀਮਤ "ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ" ਹੁੰਦੀ (ਕੀਮਤ ਵਾਧੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ), ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਕੀਮਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਰਮਿਆਨ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਭਿੰਨਤਾਸੂਚਕ ਡਿਊਟੀ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਮਿਆਦ (ਭਾਵ ਉਹ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਲ ਸੋਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੂਰਕ ਚਲਾਨ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ) 1944 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ "ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ" ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਪਰ 2010 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ।

22. ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਕੀਮਤ ਦੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਉੱਤੇ ਭਿੰਨਤਾਸੂਚਕ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜੋ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਭਿੰਨਤਾਸੂਚਕ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਕੀਮਤ ਉੱਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਾਲ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਇਨਵੌਆਇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਡਿਫ੍ਰੈਂਸ਼ੀਅਲ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ' ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "

ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਵ, ਕੀਮਤ ਵਾਧੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਭਿੰਨਤਾਸੂਚਕ ਡਿਊਟੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛੋਕੜ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ।

9. ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਐੱਮ. ਆਰ. ਐੱਫ. ਮਾਮਲੇ (ਐੱਮ. ਆਰ. ਐੱਫ. ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਮਦਰਾਸ) ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਐੱਮ. ਆਰ. ਐੱਫ. ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 12.3.1997 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ 1997 (5) ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 104 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 24.9.1986 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਘਟੀ ਹੋਈ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵੱਖਰੀ ਕੀਮਤ' ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਾਧੂ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਰਿਫੰਡ ਲਈ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀਮਤ ਸੂਚੀ ਨੂੰ 14.5.1983 ਉੱਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਣਜ ਮੰਤਰਾਲੇ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ-ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ 14.5.1983 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਲਿਆਉਣ ਦਾ

ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਰਿਫੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਹਟਾਉਣ ਵੇਲੇ ਕੀਮਤਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ:

“2. ਅਸੀਂ ਮੁੱਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਨੇ ਫੈਕਟਰੀ ਗੇਟ ਤੋਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਰਗੀਕਰਣ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਉੱਤੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਦਾਤਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇੰਡੋ ਹੈਕਸ ਲਿਮਟਿਡ ਵੀ. ਸੀ. ਸੀ. ਈ. (1986) 25 ਈ. ਐੱਲ. ਟੀ. 69 (ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਡਿਊਟੀ ਉਸ ਦਰ ਅਤੇ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਗੇਟ' ਤੇ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਘਟੀ ਹੋਈ ਕੀਮਤ' ਤੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਦੀ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੈ। ਚਿੰਤਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ ਟਾਇਰਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਰੋਲ ਬੈਕ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੀਮਤ ਦੇ ਅੰਤਰ ਉੱਤੇ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਘਟੀ ਹੋਈ ਕੀਮਤ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ”

10. ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਐੱਮ. ਆਰ. ਐੱਫ. ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੀਮਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਜਾਂ ਵਿਭਾਗ ਲਈ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਜਾਂ ਹੇਠਾਂ ਸੋਧ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਕੀਮਤ ਆਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਐੱਮ. ਆਰ. ਐੱਫ. ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਲਈ ਰਿਫੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਕੇਸ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀਮਤ ਵਾਧੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢਾਂਚੇ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਐੱਚ) ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈਃ 2(ਐੱਚ) "ਵਿਕਰੀ" ਅਤੇ "ਖਰੀਦ", ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਆਕਰਣ ਸੰਬੰਧੀ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਸੰਬੰਧੀ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਨਕਦ ਜਾਂ ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮਾਲ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ। " 11. ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ, 1930 ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉਲਟ, ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ "ਵਿਕਰੀ" ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। 2000 ਦੇ ਵਿੱਤ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਜੋ ਸਾਡੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

“4. ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲਾਂਕਣ - (1) ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਮਾਲ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਹਰੇਕ ਹਟਾਉਣ ਉੱਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਮੁੱਲ

(ਏ) ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵਸਤੂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਸਤੂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ

ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕੀਮਤ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(ਅ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਮੁੱਲ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਸ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਰਿਫ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(3) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ,-(ਏ) "ਕਰਦਾਤਿ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਏਜੰਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ;

(ਅ) XXX XXX

(c) XXX XXX

(ਡੀ) "ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਮਾਲ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕੀਮਤ, ਜਦੋਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਜੋ ਖਰੀਦਦਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਬਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ, ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਅਤੇ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ, ਭੰਡਾਰਨ, ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਸੇਵਾ, ਵਾਰੰਟੀ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਐਕਸਾਈਜ਼, ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਟੈਕਸਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹਨ, ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ " 12. ਧਾਰਾ 11ਏ ਨੂੰ ਸਾਲ 1980 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

“11ਏ. ਨਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀਡ ਜਾਂ ਸ਼ਾਟ-ਪੇਡ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਰਿਫੰਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ-(1) ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਜਾਂ [ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਰਿਫੰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਗੈਰ-ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਭੁਗਤਾਨ, ਛੋਟਾ-ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਛੋਟਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਗਲਤ ਰਿਫੰਡ, ਜੋ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ ਜਾਂ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸੀ], ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਬੰਧਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ [ਇੱਕ ਸਾਲ] ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਚਾਰਜਯੋਗ ਹੈ ਜੋ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਛੋਟਾ-ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਛੋਟਾ-ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿਫੰਡ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾਃ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਸ਼ਾਟ-ਪੇਡ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਰਿਫੰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ [ਜਿਵੇਂ, [ਇੱਕ ਸਾਲ] ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ [ਪੰਜ ਸਾਲ]] ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੇ, ਸ਼ਬਦ "ਪੰਜ ਸਾਲ" ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। [ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਜੋ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ-ਪੇਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾਃ ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਜੋ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ-ਪੇਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) (ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ), ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ (ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ) ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ।

(3) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ -

(i) "ਰਿਫੰਡ" ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤਾਂ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਛੋਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(ii) "ਢੁਕਵੀਂ ਮਿਤੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ

-(ਏ) ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ-ਪੇਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-(ਏ) ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਰਿਟਰਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹਟਾਈ ਗਈ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਰਿਟਰਨ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਤਾ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਕ ਜਾਂ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ;

(ਬੀ) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਰਿਟਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ;

(ਸ) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਉਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। 13. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਧਾਰਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏਬੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

“11ਏਬੀ. ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ-(1) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 11 ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ [ਅਜਿਹੀ ਦਰ ਉੱਤੇ ਜੋ ਅਠਾਰਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ, ਜਿਸ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਗਲਤ ਰਿਫੰਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਜੋ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਧਾਰਾ 11ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਤੇ 36 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ।

(2) ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜਿੱਥੇ ਵਿੱਤ (ਨੰਬਰ 2) ਬਿੱਲ, 1996 ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ” ਵਿਆਖਿਆ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

14. ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮ, 2002 ਤਹਿਤ ਕੁੱਝ ਨਿਯਮਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਵੀ ਹੁਣ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਹੈ। ਨਿਯਮ 4,5,6,7 ਅਤੇ 8 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨਃ

“ਨਿਯਮ 4. ਹਟਾਉਣ ਉੱਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਡਿਊਟੀ। -
(1) ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤੂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਸਟੋਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਯਮ 8 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਲੱਗਣਯੋਗ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤੂ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਤੋਂ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀਃ

ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
(1ਏ) XXX XXX XXX

(2) ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿੱਥੇ ਖੰਡਸਰੀ ਖੰਡ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਗੁੜ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਗੁੜ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੀ ਫੈਕਟਰੀ ਤੋਂ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ, ਅਜਿਹੇ ਗੁੜ ਉੱਤੇ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਗੁੜ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

(3) ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ

(4) XXX XXX XXX

ਨਿਯਮ 5. ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਟੈਰਿਫ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੀ ਮਿਤੀ। —

(1) ਖੰਡਸਰੀ ਗੁੜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਮਾਲ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਡਿਊਟੀ ਜਾਂ ਟੈਰਿਫ ਮੁੱਲ ਦੀ ਦਰ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਦਰ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਗੁਦਾਮ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(2) ਖੰਡਸਰੀ ਗੁੜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ, ਅਜਿਹੇ ਗੁੜ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਗੁੜ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਦਰ ਹੋਵੇਗੀ।

3) ਨਿਯਮ 6. ਕਰਤੱਵ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ। - ਕਰਦਾਤਿ ਖੁਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤੂ ਉੱਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੇਗਾਃ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਸਿਗਰਟਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਦਾ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਜਾਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਕਰਦਾਤਿ ਦੁਆਰਾ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੇਗਾ। ਆਰਜ਼ੀ ਮੁਲਾਂਕਣ।

(1) ਜਿੱਥੇ ਕਰਦਾਤਿ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਆਰਜ਼ੀ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸਦਿਆਂ ਲਿਖਤੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਦਾ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਦਾ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਆਰਜ਼ੀ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੀ ਦਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਲ ਉੱਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(2) ਆਰਜ਼ੀ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕਰਦਾਤਾ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਾਮਨੀ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜੋ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਕਰਦਾਤੇ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(3) ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਦਾ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਦਾ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜੋ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੰਬੰਧਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਅੰਤਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਮਿਆਦ, ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਦਰਸਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਉੱਤੇ,

(2)ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਠੀਕ ਸਮਝੇ।
(3) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ

(4) ਤਹਿਤ ਅੰਤਿਮ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏਏ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ ਉੱਤੇ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ, ਜਿਸ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਦਾਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(5) ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਤਿਮ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਬੀ. ਬੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਰਿਫੰਡ ਉੱਤੇ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ, ਜਿਸ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਰਿਫੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਿਫੰਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(6). ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਿਫੰਡ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀਃ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਰਿਫੰਡ ਦੀ ਰਕਮ, ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ-(ਏ) ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ, ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਜਾਂ (ਬੀ) ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੀ ਗਈ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ, ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। (1) ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਗੁਦਾਮ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਗਏ ਮਾਲ ਉੱਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾਃ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਮਾਰਚ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ ਹਟਾਏ ਗਏ ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ 31 ਮਾਰਚ ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾਃ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕਰਦਾਤਾ ਕਿਸੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਕੈਲੰਡਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮਾਲ ਉੱਤੇ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (2) ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਟਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆਹੈ।

(3)ਜੇਕਰ ਕਰਦਾਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ, ਜੋ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋਵੇ, ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਵਿਆਜ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਉਸ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਅਦਾ ਨਹੀਂ

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਕਾਇਆ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਮਾਲ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਚਾਰਜ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਹੋਣਗੇ।

(4) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਊਟੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ”

15. ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਮਾਲ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਡਿਊਟੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਦੇ ਹਰੇਕ ਹਟਾਉਣ 'ਤੇ, ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ। ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ

(i) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ (4) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈਃ -

(ii)ਡਿਲਿਵਰੀ ਲਈ;

(iii) ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ;

(iv) ਮੁੱਲਾਂਕਣਕਰਤਾ (ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁੱਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਹਨ) ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ;

(v) ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕੀਮਤ ਇਕੋ ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਫਿਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਮੁੱਲ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਲਈ ਮੁੱਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੀਮਤ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਲ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਕੀਮਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇਃ (i) ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

(ii) ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ।

(iii) ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਸ ਰਕਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਗਿਆਪਨ, ਪ੍ਰਚਾਰ, ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ, ਸੰਗਠਨਾਤਮਕ ਖਰਚੇ, ਭੰਡਾਰਨ, ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਵਾਰੰਟੀ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ।

16. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਦੇਸ਼ ਨਾ ਸਿਰਫ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਅਸਲ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਜੋ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

17. ਹੁਣ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 4 'ਹਟਾਉਣ' ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਡਿਊਟੀ 'ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਉੱਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਿਯਮ 8 ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤੂ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਡਿਊਟੀ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ, ਨੂੰ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਨਿਯਮ 8 ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇ। 'ਢੰਗ' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਨਿਯਮ 8 ਭੁਗਤਾਨ 'ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ ਫੈਕਟਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਗਏ ਮਾਲ ਆਦਿ ਉੱਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ 5 ਵੇਂ ਦਿਨ ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਾਰਚ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਹਟਾਉਣ ਨਾਲ 31 ਮਾਰਚ ਤੱਕ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਿਯਮ 8 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ 3 ਉਸ ਕਰਦਾਤਿ ਨਾਲ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਪ ਨਿਯਮ 4 ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 'ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ' ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਹੀਨੇ ਦਾ

ਪੰਜਵਾਂ ਦਿਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਮਾਰਚ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ ਹਟਾਏ ਗਏ ਮਾਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਮਾਰਚ ਦਾ 31ਵਾਂ ਦਿਨ ਹੋਵੇਗੀ।

18. ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਸਵੈ-ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਊਟੀ (ਨਿਯਮ 6 ਦੇਖੋ) ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੈਸੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 7 ਹੱਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਨ ਦੱਸ ਕੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਜਿਹੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਰਜ਼ੀ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਦਰ ਦਰ ਦਰਸਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 7 (1) ਤਹਿਤ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਤਿਮ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨਿਯਮ 7 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈਃ -

1) ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

2) ਨਿਯਮ 7

(3) ਅਧੀਨ ਅੰਤਿਮ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ|

(4) ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਿਸ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ।ਨਿਯਮ 7

(5) ਅੰਤਿਮ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਰਿਫੰਡ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

19. ਹੁਣ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੇਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਰੁਖ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਲ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 24/04/2005 ਦੇ ਮੁੱਲ ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਰੇਲਾਂ ਵੇਚੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜੁਲਾਈ, 2006 ਦੀ ਮਿਆਦ 01/01/2005 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਮੁੱਲ ਸਰਕੂਲਰ ਮਿਤੀ 20/07/2006 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ 01/01/2005 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸੇਲ ਨੇ ਅਗਸਤ 2006 ਵਿੱਚ 1 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏ. ਬੀ. ਤਹਿਤ 15 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੇਲ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਮਤ ਦਾ ਅਧਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਸਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਭਿੰਨ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਸੇਲ ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਕੀਮਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਆਰਜ਼ੀ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 7 ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਕਰਦਾਤਿ-ਸੇਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾਸੂਚਕ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਐੱਸਕੇਐੱਫ ਕੇਸ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਰਦਾਤਿ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਰੁਖ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ

ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਦਰਭ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰੇ 21-22 ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

20. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੇ. ਕੇ. ਸਿੰਥੈਟਿਕਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਫੈਸਲਾ ਐਸੋਸੀਏਟਡ ਸੀਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਤਿੰਨ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦਿੱਤਾ। ਰਾਏ ਦੀ ਇੱਕ ਵੰਡ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਜਸਟਿਸ ਈ. ਐੱਸ. ਵੈਂਕਟਾਰਾਮੀਆ ਨੂੰ ਬਹੁਮਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਜਸਟਿਸ ਪੀ. ਐੱਨ. ਭਗਵਤੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਵਜੋਂ ਅਸਹਿਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਬੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਦੋ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ। ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨਃ “7. ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣਾ। -(1) ਹਰੇਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਡੀਲਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਲਰ ਜਾਂ ਡੀਲਰਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (2) ਅਜਿਹੀ ਹਰੇਕ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੈਂਕ ਦੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਰਸੀਦ ਜਾਂ ਰਸੀਦ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨਾ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। (2ਉ) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਲਰ ਜਾਂ ਡੀਲਰਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅੰਤਰਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਆਖਰੀ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅੰਤਰਾਲਾਂ' ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਿਟਰਨ ਅਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਅਗਾਊਂ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦਾ ਅੰਤਰ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ

ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੈਂਕ ਦੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਰਸੀਦ ਜਾਂ ਰਸੀਦਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ।

(3) ਜੇ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ, ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਗਲੀ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। (4) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਟੈਕਸ ਦੀ ਹਰੇਕ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਾਯੋਜਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਰਜ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ” “11-ਬੀ. ਟੈਕਸ, ਫੀਸ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ-(ਏ) ਜੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (2-ਏ) ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਮਿਆਦ (ਅ) ਜੇ ਮੰਗ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਰਕਮ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਟੈਕਸ, ਫੀਸ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਹੋਵੇ, ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਡੀਲਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਥਿਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਸਧਾਰਨ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਰਕਮ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਾਧੂ ਵਿਆਜ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਅਤੇ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ” 21. ਐਸੋਸੀਏਟਡ ਸੀਮੈਂਟ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਧਾਰਾ 11 ਬੀ (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਨਾ

ਸਿਰਫ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਰਿਟਰਨ ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਜਸਟਿਸ ਭਗਵਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ, ਨੇ ਇਸ ਤਰਕ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਿਯਮ 11 ਬੀ ਦੇ ਖੰਡ (ਏ) ਅਤੇ ਖੰਡ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਟਕਰਾਅ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ। ਜਸਟਿਸ ਭਗਵਤੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਤਰਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਿਸੰਗਤੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜ੍ਹਾਵਾਂ' ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਆਜ ਦਰਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਦਾਤਿ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੇਗਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜੇ. ਕੇ. ਸਿੰਥੈਟਿਕਸ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਏ. ਸੀ. ਸੀ. ਲਿਮਟਿਡ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਐਸੋਸੀਏਟਡ ਸੀਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜੇ. ਕੇ. ਸਿੰਥੈਟਿਕਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਉੱਠਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 7 (2) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਠਿਆ। ਐਸੋਸੀਏਟਡ ਸੀਮਿੰਟ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਇਆ ਸੀ। ਜੋ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਉਹ ਦੋ ਪਹਿਲੂ ਹਨ। ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਸਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਨ।ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜੇ. ਕੇ. ਸਿੰ ਥੈਟਿਕਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਚਰਚਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

“16. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਪਾ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਣਾਈ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ

ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਲਈ ਢੰਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਆਦਿ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਜੋ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਖ਼ਤ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਇਹ ਨਿਯਮ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਫੈਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਾਂਗ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਏਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। (ਵਿਟਨੀ ਬਨਾਮ ਆਈ. ਆਰ. ਸੀ.

ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਨੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਉਹ ਅਰਥ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਟੈਕਸ ਦੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਜਾਂ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਠੋਸ ਕਾਨੂੰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਕਾਨੂੰਨ। ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਆਮ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਭਗਵਤੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਐਸੋਸੀਏਟਡ ਸੀਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿ ਜੇ ਮਾਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਟਕਰਾਅ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ।

17. ਆਓ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵੱਖਰੇ ਕੋਣ ਤੋਂ ਵੇਖੀਏ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7 (1) ਹਰੇਕ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਿਟਰਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਂ 15 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਧਾਰਾ 7 (1) ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ' ਟੈਕਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ 'ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ 7 (2) ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7 (2-

ਏ), ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਛੋਟੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅੰਤਮ ਜ਼ਰੂਰਤ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ' ਟੈਕਸ ਬਕਾਇਆ 'ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 11-ਬੀ (ਏ) "ਧਾਰਾ 7 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (2-ਏ) ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ' ਸਮੀਕਰਨ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਹੈ ਅਤੇ 'ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ' ਉਹ ਰਕਮ ਹੈ ਜੋ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਟਰਨਓਵਰ ਅਤੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ' ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਅਨੁਮਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 'ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ' ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਵਰਣਨਯੋਗ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ "ਉਹ ਜੋ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਸਹੀ ਅਰਥ ਤਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਅਕਸਰ ਉਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ 'ਬਕਾਇਆ' ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 7 (1), (2) ਅਤੇ (2-ਐਕਟ ਦੇ ਏ) ਅਤੇ 11-ਬੀ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 11-ਬੀ ਵਿੱਚ 'ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ' ਦਾ ਅਰਥ ਸਿਰਫ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਅਤੇ (2-) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। (ਏ) ਐਕਟ ਦਾ ਜਦੋਂ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਜਾਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਟਰਨਓਵਰ ਅਤੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਰਦਾਤਾ ਉਸ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ' ਟੈਕਸ 'ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਧਾਰਾ 11-ਬੀ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਰਿਟਰਨ ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਪਰ ਇੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਸਧਾਰਨ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਤੋਂ ਅੰਤਿਮ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉਸ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ

ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੇਗਾ। ”

22. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਵਿਆਜ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਠੋਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਆਜ ਦੀ ਮੰਗ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

23. ਪੁਰੋਲੈਟਰ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਐਕਸਾਈਜ਼ 2015 (10) ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 715, ਦੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਨਕਦ ਛੋਟ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਛੋਟ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਬੈਂਚ ਨੇ 1973 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 1973 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸਾਲ 2000 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੈਂਚ ਨੇ ਜਸਟਿਸ ਰੋਹਿੰਟਨ ਫਲੀ ਨਰੀਮਨ ਰਾਹੀਂ ਕਿਹਾ: “14. ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 4, ਭਾਵੇਂ ਇਹ 1973 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇ, 1973 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ 2000 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਹੋਵੇ, ਵਿੱਚ ਆਮ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ "ਕੀਮਤ" ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੀ ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੋ ਸੋਧਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲੀ। "ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ" ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਗੁਦਾਮ ਜਾਂ ਏ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਡਿਪੂ ਜਿੱਥੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, 2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 (2) ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਡਿਲਿਵਰੀ ਲਈ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੁੱਲ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਡਿਲਿਵਰੀ ਲਈ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਡਿਲਿਵਰੀ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੱਕ ਆਵਾਜਾਈ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ

ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਤਹਿਤ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਸਿਰਫ਼ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਾਲ 2000 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਹੀ ਯੋਜਨਾ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਾ 4 (2) ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ (ਕੱਢੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ) ਨਿਯਮ, 2000 ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

18. ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ "ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ" ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਹਰੇਕ ਹਟਾਉਣ ਉੱਤੇ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦਾ "ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ" ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਉਹ ਕੀਮਤ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੌਰਾਨ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰੇਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ "ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ" ਨੂੰ "ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ" ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਵੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਮਾਲ ਦਾ ਮੁੱਲ ਸਿਰਫ਼ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਯਾਨੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਡਿਪੂ ਤੋਂ ਮਾਲ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। "ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਮਾਲ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ, ਜਦੋਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ" ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਮੁੱਲ ਦਾ ਅਧਾਰ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। "ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ" ਦਾ ਅਧਾਰ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, "ਜਦੋਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ" ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੋ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਕਦ ਛੋਟ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ "ਜਾਣਿਆ" ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਲ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਕਰਦਾਤਿ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ

ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ "ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਮਾਲ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਟਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

24. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐੱਮ. ਆਰ. ਐੱਫ. ਲਿਮਟਿਡ (2007 (207) ਈ. ਐੱਲ. ਟੀ. 31, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇਖੋ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਮੀ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਫੰਡ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਵੇਗੀ। ਸਾਲ 2010 (257) ਈ. ਐੱਲ. ਟੀ. 369, ਕਰਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਐੱਸ. ਕੇ. ਐੱਫ. ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ (ਐੱਸ. ਕੇ. ਐੱਫ. ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ) (ਐੱਸ. ਕੇ. ਐੱਫ. ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ (ਐੱਸ. ਕੇ. ਐੱਫ. ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਢੁਕਵੀਂ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਇਨਪੁਟ ਲੇਬਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਗਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਪ੍ਰਾਈਸ ਇੰਡੈਕਸ ਅਤੇ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਥਿਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੂਰਕ ਚਲਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਰਦਾਤਿ ਨੇ ਵੱਖਰੀ ਕੀਮਤ ਵੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐੱਸਐੱਲਪੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।

25. ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਕਾਰਬਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਾਮ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ 24 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਾਲਾਨਾ ਦਾ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜੇ. ਕੇ. ਸਿੰਥੇਟਿਕਸ ਬਨਾਮ ਸੀ. ਸੀ. ਈ. (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਕੋਈ ਠੋਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 (2) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ

ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

26. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਈ. ਡੀ. ਸਸੂਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਦੋ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਏਜੰਸੀਆਂ। ਸਾਲ 1944 ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਰ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਰਸਮੀ ਕਾਰਜਾਂ ਉੱਤੇ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਏਜੰਸੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 1945-1946 ਲਈ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਨੁਪਾਤਕ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਮਾਏ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਏਜੰਟਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਮਾਏ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇਕਰਤਾ ਸਨ, ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਤਬਾਦਲੇਦਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1943 ਦੇ ਟੁੱਟੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਮਾਇਆ ਸੀ। ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਅਟੁੱਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਕਮਾਈ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਃ

“35. ਜੇਕਰ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਏਜੰਸੀ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਕਿ ਸਸੂਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟੁੱਟੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਏਜੰਟਾਂ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ

ਕਰਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

40. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਜਾਂ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ ਖਾਤਿਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਖਾਤੇ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਪਤਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖਾਤੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ. ਪਰ ਜਦੋਂ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖਾਤੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਨੂੰ ਉਸ ਚਾਰਜਯੋਗ ਲੇਖਾ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਕਰਦਾਤਾ ਉਸ ਚਾਰਜਯੋਗ ਲੇਖਾ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। “ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਜਦੋਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। “ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਇਸ ਦੇ ਇਕੱਤਰ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ

ਹਾਲਾਂਕਿ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਰਦਾਤਿ ਨੂੰ ਆਮਦਨੀ, ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਆਮਦਨੀ, ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਦਰਸਾਏਗੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਵੀ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਏਜੰਟਾਂ ਦਾ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਹਿ-ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਟਰੱਸਟੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਏਜੰਟਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਸੰਪਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਏਜੰਟਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਖਾਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ, ਸ਼ੁੱਧ ਲਾਭ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਕਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

55. ਸਾਰੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਇਸ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕੀ ਕਿ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਨੇ ਪੂਰੇ ਕੈਲੰਡਰ ਸਾਲ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਾਲ ਦੀ ਪੂਰੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਟੁੱਟੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਕਸਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਸਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਨੂੰ ਮਾਪਦੰਡ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਏ) ਤਹਿਤ ਅਸਲ ਪਰੀਖਿਆ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਨੇ ਸਾਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾਰਜਯੋਗ ਲੇਖਾ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੰਮ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਬਲਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨੀ ਜਾਂ ਆਮਦਨੀ ਹੈ ਜੋ ਚਾਰਜਯੋਗ ਲੇਖਾ ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਆਮਦਨ ਦੀ ਟੈਕਸਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟੁੱਟੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਜਾਂ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਤਮ ਆਮਦਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੋਗਦਾਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

27. ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਏ. ਗਜਪਤੀ ਨਾਇਡੂ, ਮਦਰਾਸ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1964 ਐੱਸ. ਸੀ. 1653, ਤਿੰਨ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪਿਆ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਰੋਟੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਗਈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਘਾਟੇ ਵਿੱਚ ਰੋਟੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜੋ 1948-1949 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਲ 1950-1951 ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਮਿਲੀ। ਇਹ ਰਕਮ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1951-1952 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਸਾਲ 1948-1949 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1951-1952 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੀ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਸਾਲ 1951-1952 ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਸਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਸਾਲ 1951-1952 ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਅਸੈਸੀ ਦਾ ਸਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਈ. ਡੀ. ਸਸੂਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਲਿਮਟਿਡ ਵੀ. ਸੀ. ਆਈ. ਟੀ. (ਸੁਪ੍ਰਾ) ਜਿਸ ਦਾ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆਃ

“8. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਆਮਦਨ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਰਦਾਤਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ ਲਈ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਤਰੀਕੇ ਹਨ-ਇੱਕ ਨਕਦ ਅਧਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਪਾਰਕ ਅਧਾਰ ਹੈ। ਅਕਾਊਂਟੈਂਸੀ ਦੀ ਬਾਅਦ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ "ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਰੰਤ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ; ਅਤੇ ਇਹ ਡੈਬਿਟ ਖਰਚੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ” ਬੁੱਕ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਡੈਬਿਟ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਮਦਨ ਕਿਸੇ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕੱਠੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਦੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ-ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਕਰਦਾਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੁੱਝ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਨਾਲ ਟੈਕਸਯੋਗ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹੀ ਵਪਾਰਕ ਲੇਖਾ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਤੀਜੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬੰਦ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ (i) ਕਰਦਾਤਿ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਲੇਖਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕੀ ਹੈ? ਅਤੇ (ii) ਜੇ ਇਹ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਮਝੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਦੋਂ ਹੈ? ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ 'ਏ' ਦੇ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ. ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਉਪਜੀ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਨਾਲ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਵਾਪਸ ਜੋੜ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਆਮਦਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਮਦਨ

ਕਦੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਬਚੀ ਹੋਈ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਵੀ, ਐੱਸ ਦੇ ਤਹਿਤ। 35 ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸੁਧਾਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਪਰ ਇੱਕ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਸਲ ਆਮਦਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਰਦਾਤਿ ਨੇ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਫੈਸਲੇ ਵੀ ਲਏਃ “9.....ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ s ਵਿੱਚ "ਇਕੱਤਰ"-ਜਾਂ "ਉਤਪੰਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦੇ। 4(1)(ਅ) (i) ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਸੀਦ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਭਾਰਤੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਆਖਿਆ ਮਿਲੀ ਹੋਵੇ।

28. ਵਿਕਰਾਂਤ ਟਾਇਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਮੈਸੂਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ

ਹੋਣ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ। ਤਾਜ਼ਾ ਮੰਗਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਨੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਲੀਆ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਟੈਕਸ ਰਿਫੰਡ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ "ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਡਿਫਾਲਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 220 ਦੀ ਮੰਗ ਗਲਤ ਸੀ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵੀ. ਵੀ. ਐੱਸ. ਸ਼ੂਗਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਏ. ਪੀ. ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੇਸ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀਃ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕਿਰਾਇਆ 01.9.1987 ਤੋਂ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਾਧੇ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ 29.3.1994 ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਾਲ 1989-1990 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਈ. ਡੀ. ਸਸੂਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਲਿਮਟਿਡ ਵੀ. ਸੀ. ਆਈ. ਟੀ. (ਸੁਪ੍ਰਾ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆਃ “7. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਾਧਾ ਭਾਵੇਂ ਪਿਛੋਕੜ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਸਾਲ 1994 ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਵਾਧਾ ਪਿਛੋਕੜ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛੋਕੜ ਪਿਛਲੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਸਾਲ 1994 ਵਿੱਚ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ”

29. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1989-1990 ਲਈ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। 30. ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ

ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਘੱਟ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਘੱਟ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਧਿਰ ਨੇ ਏ 'ਤੇ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਮਿਤੀ ਜੋ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਵੇਗੀ। 31. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਈ. ਆਈ. ਡੀ. ਪੈਰੀ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸੀ.ਸੀ.ਟੀ 2005 (4) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 779. ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖੰਡ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ ਸੀ। ਗੰਨੇ ਦਾ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਤੋਂ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ, ਤੁਰੰਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਸੀ। ਗੰਨਾ (ਕੰਟਰੋਲ) ਆਦੇਸ਼ 1966 ਦੀ ਧਾਰਾ 5ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਸੀ ਜੋ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਤੋਂ ਖਰੀਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਗਾਊਂ ਵਜੋਂ ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 5 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1959 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਨੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਟਰਨਓਵਰ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਟਰਨਓਵਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 5ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। ਗੰਨੇ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 5ਏ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ ਉੱਤੇ ਧਾਰਾ 24 (3) ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 5ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪਤਾ ਇਸ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲੱਗੇਗਾ। ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਇਹ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਲਾਹ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੇਸ਼ਗੀ ਸਿਰਫ਼ ਐਡਹਾਕ ਭੁਗਤਾਨ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

32. ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਗਾਊਂ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਗਾਊਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਡੀਲਰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਟਰਨਓਵਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਮੰਗ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ, ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨੂੰ ਟਰਨਓਵਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਆਈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ “(3) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਉੱਤੇ, ਡੀਲਰ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦਾ ਡੇਢ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਅਗਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾਃ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਇੱਕ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾਃ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਇਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸੋਧ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੋਧ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੋਧ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੋਧ ਉੱਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸੋਧ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ” 33. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਈ. ਆਈ. ਡੀ. ਪੈਰੀ

“.... ਧਾਰਾ 24 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੇਕਰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 13 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 13 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਰਿਟਰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਿਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਰਜ਼ੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। 'ਏ' ਉੱਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੰਗ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 13 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ "ਅਜਿਹੇ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ" ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਰਿਟਰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਰਿਟਰਨ ਅਧੂਰੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਮੰਗ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 24 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ...”

34. ਸੈਕਸ਼ਨ 24 (1) ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13 (2) ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੰਗ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜੇ. ਕੇ. ਸਿੰਥੈਟਿਕਸ ਲਿਮਟਿਡ (ਉੱਪਰ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਚਰਚਾ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ

ਹਾਂ: ".....ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੇ. ਕੇ. ਸਿੰਥੈਟਿਕਸ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਾ ਵੀ ਹੋਣ। ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 215 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 11-ਬੀ (ਏ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 7 (2)/7 (2-ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੇ. ਕੇ. ਸਿੰਥੈਟਿਕਸ ਲਿਮਟਿਡ ਕੇਸ [(1994) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 276 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ) ਜਾਂ ਨਿਯਮ 18 (3) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 13 (2)/24 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਵੇ। ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1959, ਫਿਰ ਅਜਿਹੀ ਲੇਵੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਵੈ-ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਡਿਫਾਲਟ ਨਿਯਮ 18 (3) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 24 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਵੈਚਲਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਧੂਰੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਨਿਯਮ 18 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਬੋਤਮ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਯਮ 18 (3) ਅਤੇ ਨਿਯਮ 18 (4) ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

35. ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਕੋਡ ਹਨ। ਧਾਰਾ 11ਏ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਲੇਵੀ, ਗੈਰ-ਭੁਗਤਾਨ, ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ-ਭੁਗਤਾਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਚਾਰ ਸੰਕਟਕਾਲੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏਬੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਐਕਟ ਦਾ ਕੰਮਕਾਜ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੁੱਲ ਜੋ ਨਿਯਮ 6 ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਪੂਰਾ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ

ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 11ਏ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਮੁੱਲ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਵਿਆਜ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

36. ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਮੁੱਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਿਸ ਮੁੱਲ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਮਾਤਾ ਏ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਬੀ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਲਓ. ਦੋਵੇਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਟਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਰਮਾਤਾ ਏ ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਉੱਤੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅੰਤਿਮ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਮਾਤਾ-ਏ, ਪਿਛੋਕੜ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਸੋਧ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਧੇ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਉੱਤੇ ਵਾਧਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਿੰਨਤਾਸੂਚਕ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਿਰਮਾਤਾ ਏ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉੱਚ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਆਉਣ' ਤੇ ਵਾਧਾ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਿਰਮਾਤਾ ਬੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਮਾਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਮੁੱਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਸੋਧ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਲਈ ਨਾ ਜਾਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਕਿ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹਟਾਉਣ 'ਤੇ ਕੀਮਤਾਂ ਅਸਥਾਈ ਸਨ ਅਤੇ ਬਦਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਅਸਥਾਈ ਮੁੱਲ' ਏ '' ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮਾਲ ਦੇ ਮੁੱਲ ਉੱਤੇ ਉਸ ਭਿੰਨਤਾਸੂਚਕ ਡਿਊਟੀ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ

ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਕੀ ਇਸ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ?

37. ਇਹ 1978 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ.26 ਦੁਆਰਾ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਏ, 11 ਬੀ ਅਤੇ 11 ਸੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ 1978 ਦੇ ਐਕਟ 26 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ 1980 ਵਿੱਚ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। "ਲੇਵੀ, ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਛੋਟਾ ਲੇਵੀ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਰਿਫੰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ" ਸ਼ਬਦ ਉਹ ਸਮੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਧਾਰਾ 11 ਏ ਰਾਹੀਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮ 1944 ਦਾ ਨਿਯਮ 10 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਃ “10. ਫੀਸਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਜੋ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਂ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। —(1) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਰਿਫੰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਡਿਊਟੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਢੁਕਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਸਬੰਧਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਰਜਯੋਗ ਹੈ ਜੋ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਿਫੰਡ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾਃ

(ਏ) ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਛੋਟਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ (ਅ) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਏਜੰਟ, ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ

(ਸੀ) ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੇ

ਜਿਵੇਂ 'ਛੇ ਮਹੀਨੇ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਪੰਜ ਸਾਲ' ਸ਼ਬਦ ਲੈ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਵਿਆਖਿਆ. —ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਰੋਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਜਾਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਦਾ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ (ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ) ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ।

(i) 'ਰਿਫੰਡ' ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 12 ਅਤੇ 12-ਏ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਛੋਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ;

(ii) 'ਸਬੰਧਤ ਮਿਤੀ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ

ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਡਿਊਟੀ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ;

(ਅ) ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਧਾਰਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ; ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਡਿਊਟੀ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਰਿਫੰਡ ਦੀ ਮਿਤੀ। ”

38. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਯਮ 10 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਘੱਟ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਾਰਟ ਪੇਡ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੈ? ਕੀ ਨਿਯਮ 10 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਮਰੁਤਬਾ ਸੀ? ਨਿਯਮ 10

ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਸ਼ਾਰਟ ਪੇਡ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਯਮ 10 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 11ਏ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 10 ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

39. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ 11ਏ ਵਿੱਚ 'ਸ਼ਾਰਟ ਪੇਡ' ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਬਾਰੇ ਉਚਾਰਨ ਕਰੀਏ, ਅਸੀਂ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮ, 1944 ਦੇ ਨਿਯਮ 173-ਬੀ ਅਤੇ 173-ਸੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਵੀ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨਃ "173- ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਮਾਲ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੈੱਸੀ ਅਧਿਕਾਰੀ. —(1) ਹਰੇਕ ਮੁੱਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਅਜਿਹੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ –

(i) ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਜਾਂ ਨਿਰਮਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤਾਂ,

(ii) ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਨਿਰਮਿਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾਈਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ, ਅਤੇ

(iii) ਸਾਰੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗੁਦਾਮ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਦਾ ਪੂਰਾ ਵੇਰਵਾ।

(2) ਢੁਕਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੰਨੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੂਚੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਕਰਦਾਤਿ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਜੋ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਹੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਡਿਊਟੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ। 2-(ਏ) ਨਿਯਮ 173-ਸੀ. ਸੀ. ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀਆਂ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਜੇ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਰਦਾਤਿ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਿਖਤੀ

ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਅਜਿਹੇ ਕਰਦਾਤਿ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੇ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਨਿਯਮ 9-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇਗਾ।

(3) ਜਿੱਥੇ ਕਰਦਾਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਊਟੀ ਦਾ

(4) ਜੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ -

(ਏ) ਉਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸਤੂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ, ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਭੰਡਾਰਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ, ਜਾਂ

(ਅ) ਕੋਈ ਵੀ ਗੈਰ-ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਮਾਲ ਜੋ ਉਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਜਾਂ

(ਸੀ) ਉਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਰ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਟੈਰਿਫ ਐਕਟ, 1985 (1986 ਦਾ 5) ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸੋਧ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਧਿਆਇ, ਸਿਰਲੇਖ ਨੰ. ਅਤੇ ਉਪ-ਸਿਰਲੇਖ ਨੰ. ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾਤਿ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸੂਚੀ ਜਾਂ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦਾਖਲ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(5) ਜਦੋਂ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਫੀਸ ਦੀ ਦਰ ਜਾਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਦਰ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗਾ।

(6) ਕੁਲੈਕਟਰ ਇੱਕ ਆਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗ ਦੇ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਲ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਲਹਾਲ ਡਿਊਟੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਪ-ਨਿਯਮ

(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੂਚੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈਃ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਵਾਪਸ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸੋਧੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਦਾਤਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੂਚੀ ਨੂੰ 'ਜ਼ੀਰੋ' ਦਰ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੀ. ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਮੁੱਲ ਸੂਚੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਯੋਗ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਸੂਚੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ। —

(1) ਹਰੇਕ ਮੁੱਲਾਂਕਣਕਰਤਾ, ਜੋ ਮਾਲ ਦੇ ਮੁੱਲ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਦਰ ਉੱਤੇ ਡਿਊਟੀ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਯੋਗ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ, ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਗੁਦਾਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕੀਮਤ ਸੂਚੀ, ਅਜਿਹੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ ਉੱਤੇ ਦਾਖਲ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਪਾਰਕ ਛੋਟ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ

(2) ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕਰਦਾਤਿ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁੱਲ ਸੂਚੀ ਦੇ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਸਿਰਫ ਉੱਥੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿੱਥੇ ਕਰਦਾਤਿ –

(i) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਰਾਹੀਂ ਮਾਲ ਵੇਚਣਾ;

(II)ਅਜਿਹੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(iv) ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ; ਜਾਂ

(v) ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇੱਕੋ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(vi) ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮੁੱਲ ਸੂਚੀ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁੱਲ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਾਲ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

(5) ਨਿਯਮ 173-ਸੀ. ਸੀ. ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਇੱਕ ਮੁੱਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਫੈਕਟਰੀ, ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਜਾਂ ਭੰਡਾਰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੀਮਤ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਜੇਕਰ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਰਦਾਤਿ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਿਖਤੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਕਰਦਾਤਿ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੇ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ

40. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮ 2002 ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 173-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 173-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਰਗੀਕਰਣ ਸੂਚੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੋਧ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਨਿਯਮ 173-ਸੀ. ਸੀ. ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮ 173 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਕ, ਨਿਰਮਾਤਾ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਕ ਜਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਮਾਲ ਦੇ ਮੁੱਲ ਉੱਤੇ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਮਾਲ ਨੂੰ ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁੱਲ ਸੂਚੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਰਾਹੀਂ ਵਿਕਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਧਾਰਾ 173-ਸੀ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ 5 ਤਹਿਤ ਨਿਯਮ 173 ਸੀ. ਸੀ. ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਨਿਯਮ 173 ਸੀ (2) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਰਦਾਤਾ ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ, ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਜਾਂ ਭੰਡਾਰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ, ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮ

2002 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਕਰਦਾਤਿ ਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਦਰ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ।

41. ਨਿਯਮ 173 ਬੀ ਅਤੇ 173 ਸੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮ, 1944 ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਵਰਗੀਕਰਣ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਸ਼ੁੱਧ ਮੁਲਾਂਕਣ ਯੋਗ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਭਿੰਨਤਾਸੂਚਕ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਦੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਬੈਂਚਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੀਮਤ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਪੁਨਰ ਵਰਗੀਕਰਣ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਬੜੌਦਾ ਬਨਾਮ ਕੋਟਸਪੁਨ ਲਿਮਟਿਡ ਦਾ ਕੇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (1999) 7 ਐਸ. ਸੀ. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੇਨਬੋ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਬਲਰਾਮਪੁਰ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਨਿਯਮ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆਃ

“12. ਨਿਯਮ 173-ਬੀ ਵਰਗੀਕਰਣ ਸੂਚੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਠੀਕ ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਮਾਲ ਉੱਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਵਰਗੀਕਰਣ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਟਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (5) ਇੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਵਰਗੀਕਰਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

13. ਨਿਯਮ 10 ਉਹਨਾਂ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਬੰਧਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਕਰਦਾਤਿ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜ

ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਨਿਯਮ 10 ਵਰਗੀਕਰਣ ਸੂਚੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਵਰਗੀਕਰਣ ਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ

14. ਇੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਵਰਗੀਕਰਣ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਣਾ ਸਹੀ ਲੇਵੀ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਵਰਗੀਕਰਣ ਸੂਚੀ ਅਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ।

15. ਇੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਵਰਗੀਕਰਣ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਣਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਿੰਨਤਾਸੂਚਕ ਡਿਊਟੀ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਵਸੂਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਲੇਵੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 10 ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। "

42. ਮੈਸਰਜ਼ ਈਸਟਲੈਂਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਬੈਂਚ ਕੰਬਾਈਨਜ਼, ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਬੱਲਾਰਪੁਰ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼, ਰੇਨਬੋ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 2003 ਐਸ. ਸੀ. 843 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 11 ਏ ਵਿੱਚ 2000 ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ 10 ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੋਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਅਧਾਰ ਕਿ ਨਿਯਮ 10 ਵਰਗੀਕਰਣ ਸੂਚੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਵਰਗੀਕਰਣ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ' ਤੇ ਕੋਟਸਪੁਨ (ਸੁਪ੍ਰਾ) ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ (1999) 7 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 633 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਸਰਜ਼ ਈਸਟਲੈਂਡ ਕੰਬਾਈਨਜ਼, ਕੋਇੰਬਟੂਰ (ਸੁਪਰ) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1994 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ, ਧਾਰਾ 11ਏ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2000 ਦੀ ਧਾਰਾ 97 ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2000 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 11ਏ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਸਥਿਤੀ ਲਿਆਂਦੀ।

“55. ਸੈਕਸ਼ਨ 11-ਏ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ-ਪੇਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। "ਭਾਵੇਂ ਜਾਂ ਨਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲਾ "ਅਜਿਹਾ" ਸ਼ਬਦ ਗੈਰ-ਲੇਵੀ, ਗੈਰ-ਭੁਗਤਾਨ, ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਛੋਟਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਗਲਤ ਰਿਫੰਡ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਨਾਨ-ਲੇਵੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ ਜਾਂ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ, ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਯਮ 10 (ਸੈਕਸ਼ਨ 173-ਬੀ) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ "ਅਜਿਹੀ ਛੋਟੀ-ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਛੋਟੀ ਅਦਾਇਗੀ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ-ਪੇਡ ਡਿਊਟੀ ਲੱਗੀ ਹੋਵੇ। ”

57. ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 173-ਬੀ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਵਰਗੀਕਰਣ ਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਵਰਗੀਕਰਣ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਥਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ' ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 11-ਏ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਗੈਰ-ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ-ਪੇਡ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਰਿਫੰਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਸੂਲੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਰਗੀਕਰਣ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਤੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਵਿੱਤ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110, ਧਾਰਾ 11-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਪ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ

43. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਲੇਵੀ, ਗੈਰ-ਅਦਾਇਗੀ, ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ, ਸ਼ਾਰਟ-ਪੇਡ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਰਿਫੰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਕਵਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਵਰਗੀਕਰਣ ਸੂਚੀ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮ, 1944 ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਤਹਿਤ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਟੈਕਸ ਸਹੀ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਧਾਰਾ 11ਏ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਰਗੀਕਰਣ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

44. ਐੱਨ. ਬੀ. ਸੰਜਨਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ, ਬੰਬਈ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਲਫਿਨਸਟੋਨ ਸਪਿਨਿੰਗ ਅਤੇ ਬੁਣਾਈ ਮਿੱਲ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ; 1978 ਈ. ਐਲ. ਟੀ. (ਜੇ 399), ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਨਿਯਮ 9 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਯਮ 10ਏ (1944 ਨਿਯਮ) ਨੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਗ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਜੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਗ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੇ ਉਲਟ, ਨੋਟਿਸ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਸਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆਃ - “14. ਅਸੀਂ ਡਾ. ਸਈਦ ਮੁਹੰਮਦ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 10 ਵਿੱਚ 'ਲੇਵੀ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੁੱਝ ਰਕਮ ਦੀ ਅਸਲ ਵਸੂਲੀ। ਚਾਰਜਿੰਗ ਪ੍ਰਬੰਧ ਧਾਰਾ 3 (i) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।" ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (i) ਵਿੱਚ "ਲਗਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ" ਦੋਵਾਂ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ "ਲੇਵੀ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਸਲ ਸੰਗ੍ਰਹਿ। ਡਾ. ਸਈਦ ਮੁਹੰਮਦ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਨਿਯਮ 10 ਏ ਜਾਂ

ਨਿਯਮ 9 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਉਸ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ "ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਪਤਾ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾਃ - "18. ਇਹ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਨਿਯਮ 10 ਵਿੱਚ "ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀਡ" ਅਤੇ "ਪੇਡ" ਸਮੀਕਰਨ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੀ "ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀਡ" ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਾ. ਸਈਦ ਮੁਹੰਮਦ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਰਕਮ ਡਿਊਟੀ ਵਜੋਂ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਸਮੀਕਰਨ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਵਰ ਕਰੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਡਿਊਟੀ' ਦੀ। ਨਿਯਮ 10 ਵਿੱਚ "ਭੁਗਤਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ", ਜਦੋਂ ਕਿ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ"। ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, "ਭੁਗਤਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਕਦ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਧਿਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਰਦਾਤਿ ਨੇ ਕੁਝ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵੀ ਮਾਤਰਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ "ਭੁਗਤਾਨ" ਸਮੀਕਰਨ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਡਾ. ਸਈਦ ਮੁਹੰਮਦ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਸਮਰਥਨ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 10 ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਰਕਮ ਸਹੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਮੀਕਰਨ "ਭੁਗਤਾਨ" ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਲਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਢੁਕਵੇਂ ਅਰਥ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾ

ਸਕੇ। ਜੇ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ "ਭੁਗਤਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 10 ਡਿਊਟੀ ਜਾਂ ਘੱਟ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। "ਭੁਗਤਾਨ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਿਖਤੀ ਮੰਗ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਅ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਭਾਗ ਨਿਯਮ 10 ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ। ਨਿਯਮ 10-ਏ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਸੇਧ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇੱਕ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਮੀਕਰਨ' ਭੁਗਤਾਨ '' ਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ' ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੇ ਸਮੀਕਰਨ "ਪੇਡ" ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੁਰਸਾਹਾਈ ਸਹਿਗਲ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ। ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 18ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿਆਜ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 18ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 3 ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 18ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਨੁਮਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਅਗਾਊਂ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀਃ “ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਰਦਾਤਿ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅੱਸੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ 1 ਜਨਵਰੀ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਥਿਤ ਨਿਯਮਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਛੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ

ਦਰ ਨਾਲ ਸਧਾਰਨ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾਤਿ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਕਥਿਤ ਅੱਸੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ”

“25. ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਡਾ. ਸਈਦ ਮੁਹੰਮਦ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੁਝ ਰਕਮ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਯਮ 10 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ ਜੇਕਰ ਮਿਲੀਭੁਗਤ (ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਰਮਿਆਨ ਮਿਲੀਭੁਗਤ) ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਹੈ। 2/- ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਰਕਮ ਦਾ ਹਜ਼ਾਰ ਗੁਣਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਛੋਟੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਸਹੀ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮ 10ਏ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਸਾਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਦੋਵੇਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਰਦਾਤਾ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦੇ ਉਸੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਯਮ 10ਏ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਦਾਤਿ ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਘੱਟ ਰਕਮ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਕਰਦਾਤਿ ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜ਼ੀਰੋ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਰੱਖਿਆ

45. ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 11ਏ, ਜੋ ਕਿ 1978 ਦੇ ਐਕਟ 26 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ 1944 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੀ ਨਕਲ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤੀਸ਼ ਅਗਰਵਾਲ ਦੁਆਰਾ 1978 ਦੇ ਐਕਟ 26 ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਜਵਾਬਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ

ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 11 ਏ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਃ - "ਸ਼੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਹਟਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 24 ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਛੋਟੀ ਲੇਵੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਕਿਉਂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ? ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਗਸਤ 1977 ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 20 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕੇਸ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। 1977 ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਸਮਾਂ ਬੇਅੰਤ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੋਧ ਲਿਆਂਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਿਯਮ ਸਦਨ ਦੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਨਿਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਦਨ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੋਧ ਦੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਹੁਣ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। "

46. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 11ਏ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ। 47. ਧਾਰਾ 11ਏ. ਬੀ. ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ 1996 ਦੇ ਐਕਟ 33 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਵਿੱਚ 2000 ਦੇ ਐਕਟ 10,2001 ਦੇ ਐਕਟ 14,2002 ਦੇ ਐਕਟ 20 ਅਤੇ 2005 ਦੇ ਐਕਟ 49 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਧਾਰਾ 11ਏ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏ. ਬੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਨਾ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਗਾਏ ਜਾਣ, ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਰਿਫੰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਡਿਊਟੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 11 ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 11 ਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਏ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤ, ਅਰਥਾਤ ਗੈਰ-ਲੇਵੀ, ਗੈਰ-ਭੁਗਤਾਨ, ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਰਟ-ਪੇਡ, ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ

ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

48. ਜਿਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਪਿਛੋਕੜ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਕਦੋਂ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਸਹੀ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਮਹੀਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

49. ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਉੱਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਸਵੈ-ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਰਦਾਤਿ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਉੱਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਦਿਨ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਜੇ ਮਾਰਚ ਵਿੱਚ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਭੁਗਤਾਨ 31 ਮਾਰਚ ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

50. ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਰਜ਼ੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਰਦਾਤਿ ਅਸਲ ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਉੱਤੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 7 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਮੀਕਰਨ "ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜਿਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ" ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਜ਼ੀ

ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਲਈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਲ ਵਾਧੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗਤਾ ਵਾਧਾ ਦੇਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਕਿ ਇਹ ਹੈ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਬਰਾਬਰ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਰਾਦਾ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 11ਏ. ਬੀ. ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏ. ਬੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟੀ ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਛੋਟੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮੀਕਰਨ "ਮਹੀਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਗਈ ਹੈ" ਨੂੰ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਊਟੀ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਜਨਵਰੀ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਭੁਗਤਾਨ 6 ਫਰਵਰੀ ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ 6 ਫਰਵਰੀ ਤੱਕ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 11ਏ. ਬੀ. ਨੂੰ ਮਾਰਚ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

51. ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ "ਉਹ ਮਹੀਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ" ਸਮੀਕਰਨ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਗਏ ਮਾਲ ਉੱਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ 6 ਵੇਂ ਦਿਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ "ਉਹ ਮਹੀਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ" ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 8 ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

52. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ 01/07 2004 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਕੀਮਤ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀਮਤ ਅੰਤਿਮ ਸੀ। ਕੀ ਕਰਦਾਤਿ ਸਰਕੂਲਰ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਉਸੇ ਸਾਹ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਦਾਤਿ ਬਿਨਾਂ ਡਿਜਕ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 7 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

53. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੇਲ ਨੇ ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 11ਏ (1) ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ 142.78 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਅਕਤੂਬਰ 2006 ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। ਸਾਨੂੰ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 11 ਏ (2) ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 11 ਏ (2) (ਏ) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡਿਊਟੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 11 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ

54. ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2000 ਦੀ ਧਾਰਾ 97 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 11ਏ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 11ਏ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 11ਏ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨਃ - “ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੀ ਗੈਰ-ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਭੁਗਤਾਨ, ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ-ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਗਲਤ ਰਿਫੰਡ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ ਜਾਂ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ, ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸੀ। ” ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਖੋਹਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ। 1999) 7 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 633 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਵਰਗੀਕਰਣ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੇਵੀ, ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਡਿਊਟੀ ਦੀ

ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜੋ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ-ਪੇਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗੀ, ਚਾਹੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨਤਾ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ, ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ ਜਾਂ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਡਿਊਟੀ ਜਾਂ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੀ ਦਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 11ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਅੜਿੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

55. ਨਿਯਮ 12 ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ। ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਨਿਯਮ (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਵੈ-ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਲਈ ਮੁੱਖ ਤੱਤ (1) ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ (2) ਮੁੱਲਾਂਕਣ (3) ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

56. ਕੀ ਗੈਰ-ਲੇਵੀ, ਗੈਰ-ਭੁਗਤਾਨ, ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਰਟ-ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਆਪਸੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਨ? . ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਗੈਰ-ਲੇਵੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ? ਕੀ ਉਹ ਓਵਰਲੈਪ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਜੇ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਲੇਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਛੋਟੀ ਲੇਵੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਛੋਟੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ?

57. ਟੈਕਸ ਕੀ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐੱਨ. ਬੀ. ਸੰਜਨਾ (ਉੱਪਰ) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 10 ਵਿੱਚ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਅਰਥ ਕੁਝ ਰਕਮ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲੇਵੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਸਲ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 58. ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗੈਰ-ਲੇਵੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਓਵਰਲੈਪ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹੋ

ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਪੂਰੀ ਲੇਵੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਲੇਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਾਈ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਲੇਵੀ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ (1) ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ, (2) ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਅਤੇ (3) ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਲਾਗੂ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਦਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਮਾਤਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਉਸ ਰਕਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਪਰ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਘੱਟ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਲੇਵੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਖਣਾ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਘਾਟਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ-ਲੇਵੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 59. ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਅਰਥਾਤ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ। ਹਟਾਈ ਗਈ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਸਹੀ ਮੁੱਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਲਈਏ ਜੋ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਸ ਮਾਲ ਨੂੰ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਰਦਾਤਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਹੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਇਸ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਛੋਟੀ ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਛੋਟੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਜੇਕਰ ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਪੂਰਾ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਪਦੰਡਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ, ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਰਟ ਲੇਵੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਗਲਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅੰਕੜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭੁਗਤਾਨ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ

1944 ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। , "ਛੋਟਾ ਭੁਗਤਾਨ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ, ਇਹ ਏ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਰਕਮ ਜੋ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਛੋਟੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਾਧੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮਾਲ ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੁੱਲ ਆਰਜ਼ੀ ਹੈ। ਪਿਛੋਕੜ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਮੁੱਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹਟਾਉਣ ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਤੱਕ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਭਿੰਨਤਾਸੂਚਕ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸਹੀ ਮੁੱਲ ਉੱਤੇ, ਕੀਮਤ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਧੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਭਿੰਨਤਾਸੂਚਕ ਡਿਊਟੀ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ 11ਏ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

60. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਟੈਕਸ ਹੈ (ਇਸ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਲੇਵੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 11ਏ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਘੜੀ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਟਿੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 8 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਛੋਟੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਛੋਟੇ ਲੇਵੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।

61. ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰਜਾਨੇ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੀ

ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਅਸੀਂ ਐਕਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਚਾਂਗੇ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਭਿੰਨਤਾਸੂਚਕ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਤੱਥ ਐੱਮ. ਆਰ. ਐੱਫ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਉਲਟ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏ. ਬੀ. ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਤੋਂ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕੀਮਤ ਵਾਧੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮੰਗ ਟਿਕਾਊ ਹੈ।

62. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏ (2) (ਬੀ) ਦੀ ਦੂਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ 11ਏ ਤਹਿਤ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਦਾਤਿ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 11 ਏ (2) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਜੋ ਧਾਰਾ 11 ਏ (2) (ਬੀ) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੋਟੀ ਅਦਾਇਗੀ' ਤੇ ਜੋ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰ ਰਕਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵਧੇਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਗੈਰ-ਲੇਵੀ, ਗੈਰ-ਭੁਗਤਾਨ, ਸ਼ਾਰਟ-ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ-ਭੁਗਤਾਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 11ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਰਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਰਕਮ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏ (2) (ਬੀ) ਦੀ ਦੂਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਛੋਟੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਛੋਟੀ ਅਦਾਇਗੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਛੋਟੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏ (2) (ਬੀ) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏਬੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

63. ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ (ਇਸ ਬੈਂਚ ਨੂੰ) ਇਹ ਤਰਕ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏਬੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, "ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏਬੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ ਹੋਰ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ 6 ਵੇਂ ਦਿਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਨਾਲ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸੀਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਰਦਾਤਿ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਧਾਰਣ ਉੱਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਡਿਊਟੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 8 ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਅਰਥ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗੀ ਬਲਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਹਰਾਏਗੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਧੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਭਿੰਨਤਾਸੂਚਕ ਡਿਊਟੀ ਕ੍ਰਿਸਟਲਾਈਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਾਧੇ ਦਾ ਸਿਰਫ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸੰਚਾਲਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਦਾ ਮੁੱਲ ਜੋ ਮਾਲ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਸਿਰਫ ਅਸਥਾਈ ਸੀ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਭਿੰਨਤਾਸੂਚਕ ਮੁੱਲ ਹੈ ਜੋ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਿੰਨਤਾਸੂਚਕ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਾਲ ਦਾ ਮੁੱਲ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸਰਵਉੱਚ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੀਮਤ ਆਰਜ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਛੋਕੜ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਕੀਮਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲੱਭੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏਬੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੀ, ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਡਿਊਟੀ ਦੀ

ਰਕਮ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਵਿਆਜ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਐੱਸਕੇਐੱਫ ਕੇਸ (ਉੱਪਰ) ਅਤੇ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਆਟੋ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ

ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate